

Samovoljni ameriški obiskovalci Castrove Kube bodo odgovarjali

Ameriški častnikar, ki je bil na Kubi, pravi, da so bili med 84 "ameriških študentov": rad ovedneži, sopotniki in nekateri, ki so nastopali kot disciplinirani komunisti.

NEW YORK, N.Y. — Pretekli teden se je vrnilo 84 ameriških "študentov" z obiska na Kubi, kjer so bili Castrovi gostje. Oblosti so vsem vzele potne liste, ker so odšli na Kubo kljub prepovedi. Trije od teh študentov so bili klicani pred odbor Predstavnika doma za neameriške dejavnosti.

Edward Lemansky, 24 let star študent iz New Yorka, je na letališču ob povratku izjavil: "Jaz sem ponosen, da sem komunist. Sem ameriški komunist ali brooklynski komunist?" Kasneje je zanimal, da bi bil član Komunistične partije. Poleg Lemanskega sta bila pred odbor Doma pozvana še 22 let stari Albert Maher, sin petrolejskega milijonarja iz Teksasa, in neki Morton Slater.

Tekom svojega bivanja na Kubi so se ti "ameriški študenti", ki so brez dvoma komunisti in njihovi sopotniki z nekaj izrazitimi pustolovci in radovedneži, vedli tako, da so nalezli na odpor celo pri drugih tujih gostih na Kubi. Večinoma so bili v javnosti umazani, nepočesani in kosmati, kot kaka skupina "bitnikov". Ko je Castro v nekem svojem govoru grozil, da bo dal streljati na ameriške vojske na oporišču v Guantanamo, so na zborovanju navzoči "ameriški študenti" Castru navdušeno ploskali.

Ameriški častnikar, ki je bil tedaj na Kubi, je zapisal, da so bili ti študentje taki, da je bilo človeka sram, da bi jih javno priznal za Amerikance, za svoje sorojake. Pri vsem tem so se smatrali še za posebno važne, "ker so prišli na Kubo kljub izraziti prepovedi vlade Združenih držav".

Preko možnosti povratka

BELGRAD, SFRJ. — Predsednik Josip Broz-Tito je po vesteh iz jugoslovanskih uradnih krogov sedaj mnenja, da je spor med Hruščevom in Mao-Tsetungom dosegel že tak obseg in šel tako daleč, da ni mogoče več računati z njegovo poravnano razen v slučaju smrti enega izmed obeh.

Ker je osnova spora tudi nacionalna, gospodarska in politična med dvema velikima državama, katerih interesi se križajo, je tudi v slučaju smrti Hruščova in Mao-Tsetunga na spravo med Peipingom in Moskvo težko računati.

Novi grobovi

Mary Mauser

Včeraj je umrla na svojem domu na 14105 Sylvia Ave. 84 let stara Mary Mauser, roj. Vidmar, doma z Brezovice pri Ljubljani, od koder je prišla leta 1900. Njen mož Jakob je bil dolgo let prodajalec v Grdina's Hardware na 6127 St. Clair Avenue, ko je bil njen lastnik še pok. Anton Grdina, umrl je pred več leti. Pokojna je bila mati pok. Jakoba, Marie Skerl, Josephine Szabo, pok. Edwarda in Eleanor Huprich, 6-krat stara mati in 7-krat prastara mati. Bila je članica Društva sv. Ane št. 4 SDZ. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebn. zavoda na Lake Shore Blvd. v četrtek ob 8.45 v cerkev sv. Jeroma ob 9.30, nato na Kalvarijo.

John Fortuna

Umrli je John J. Fortuna, mož Helene D., roj. Petkash, sin Mrs. Mary Fortuna, (roj. Perko), brat Mrs. Mary Skully, Mrs. Rose Lausin, Mrs. Jean Koesel, Josepha L., Mrs. Josephine Oberstar in Julie Stobierski. Pogreb bo jutri iz pogrebn. zavoda Joseph Marheva na 4438 Pearl Rd. v cerkev "Naše Gospe Dobrega Sveta" ob 9.30, nato na pokopališče. Pokojni je bil član Društva sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ.

Jubilej veselja, pa tudi skrbi obhaja panamski kanal

PANAMA CITY, Pan. — Te dni je poteklo 50 let, odkar je prva ameriška ladja preplula panamski kanal. Ta jubilej ni razveselil nikogar. V panamski republiki se jezijo, ker kanalska uprava še ni v njihovih rokah. Kanalska uprava sama se ne počuti dobro, ker ne ve, kakšna bodočnost jo čaka. Gotovo je le to, da zanjo ne dobra.

Pri nas je predsednik Johnson kot nalašč prosil Kongres, naj mu da znesek \$5 milijonov, da financira študije o novem kanalu, ki naj veže Atlantski in Tihi ocean. S študijami je treba začeti že januarja, ko nastopi v panamski republiki in srednji Ameriki suha doba.

S tem je vprašanje novega kanala prešlo iz dobe idejnih načrtov v dobo iskanja konkretnih tras. Prvo traso bodo skušali

Diktator Duvalier se vendar boji upornikov

Uporniki, ki prihajajo v Haiti iz sosednje Dominikanske republike, si postopno utrjujejo položaj na podeželju.

SANTO DOMINGO, Dom. rep. — Haitiski diktator Duvalier je pred 2 letoma zaprl mejo z Dominikansko republiko, vendar pa še zmeraj uhajajo čez njo ačni haitiski delavci, ki delajo na dominikanskih farmah ob času rezanja sladkornega trsa. Ker ne morejo nazaj domov, se jih je nabralo že čez 70.000 v Dominikanski republiko. Nihče jih ne goni, da bi se morali vrniti ali izseliti, so pa za Dominikansko republiko precejšnje breme.

To stanje je dobro znano domačim nasprotnikom haitiskega diktatorja. Zato so začeli nabirati med izseljenimi delavci kandidate za upornike proti Duvalierju. Niso jih nabrali veliko, toda vendarle toliko, da Duvalier nima mirnega spanja. Prvi večji vdor v haitisko republiko so napravili koncem junija. Poskus se je ponesrečil.

Sredi avgusta so napravili novega. Imajo z njim več sreče. So namreč uničili več postojank Duvalierove milice in napadli tudi nekaj Duvalierovih vojašnic. Po vsakem napadu se umaknejo v gorske in hribovske kraje. Tja si pa Duvalierovi miličniki in vojniki ne upajo več, se držijo samo mest in večjih vasi, deželo pa prepuščajo upornikom. Duvalierovo časopisje sicer poroča o vladnih zmagah, toda takim vestem verjame le malo. Duvalier je najprvo trdil, da je uporniška akcija v rokah Castrovih gverilcev, toda pozneje je moral priznati, da akcije vodijo haitiski uporniki. O uporniški nevarnosti pričajo tudi policijske zapore vseh važnejših cest v deželi, nekaj cest je pa sploh blokiranih za ves tovarni promet.

Navečji mahovi v južnem delu Združenih držav dosežejo do 4 čevlje dolžine.

Demokratje se pripravljajo za svojo konvencijo

WASHINGTON, D.C. — V ta teden bo demokratični odbor za volivno platformo imel polne roke dela! Najprvo bo prve tri dni zasliševal v naši prestolici vse tiste, ki naj vedo, kako plodonosno se je demokratiški režim udeleževal tekom zadnjih 4 let. Odbor ima nad 100 članov, iz vsake države po dva. Zato se je razdelil v tri odseke, ki bo vsak med njimi obrabnaval nekatera področja federalne uprave.

Prvi odsek, ki ga vodi predsednik demokratiških kongresnikov Albert, se bo pečal največ z zunanjo politiko. Zaslišal bo državnega tajnika Ruske, dalje podtajnika Harrimana, potem Stevensona in ostale demokratiške diplomate, ki kaj pomenijo. Ostala dva odseka bosta zasliševala še druge federalne tajnike in njihove strokovnjake in svetovale. Odboru za gospodarstvo

načeljuje guverner Sawyer iz Nevade, odseku za socialno politiko pa senator Hart iz Michigana. Glavna naloga je vseh treh odsekov je zbiranje dokumentacije o uspehih javne uprave pod demokratiškim režimom. Ko bo pa dokumentacija nabrana, se bodo vsi trije odseki združili v Atlantic Cityju in začeli sestavljati besedilo volivne platforme.

Glavno besedo bo imel pri tem tisti, ki bo odsoten, to je predsednik Johnson. Je že preteklo soboto napovedal, da bo volivna platforma sestavljena v duhu gesel: mir, blagostanje in pripravljenost (namreč na vojno, ako bi bila potrebna). Gesla so odsev Goldwaterjeve kritike. To, kar sedaj Goldwater najbolj napada, to bo volivna platforma najbolj branila. Seveda se Goldwater še zmeraj zelo zavzema za taka stvari, kot sta afri Baker in Bil Estes, toda

ACHESONOV NAČRT ZA GIPRSKI KOMPROMIS

WASHINGTON, D.C. — Bivši državni tajnik Dean Acheson je predlagal sledečo osnovo za sporazum med Grčijo in Turčijo o otoku Cipru:

Ciper naj dobi možnost, da se odloči za neodvisnost ali pa za zedinjenje z Grčijo. Turčija naj dobi vojaško oporišče na Cipru, povrhu pa še mali grški otok Castellorizor v Dodekaneskem otočju. Kar bi se Turkov izselilo s Cipra, naj dobijo primeren odškodnino za njihov spremljen gospodarski položaj. Kar bo Turkov ostalo, naj se preseli v dva kantona, ki bosta imela domačo turško upravo.

To seveda ni Achesonov osebni predlog, za njim se skriva tudi stališče našega državnega tajništva. Ne Turčija ne Grčija nista za kulisami načelno odbili tega predloga, ciprski Grki so pa pod vodstvom nadškofa Makariosa proti.

Na Cipru samem je pa sedaj nastopilo ne samo premirje po dogovoru, ampak tudi premirje "strahu". Turčija je namreč še pred začetkom sedanje krize dobila od nas 24 modernih lovcev F-104, Grčija ima pa takih samo 12. Turški lovci z lahkoto pokosijo vse grške letalske sile, ker so trikrat hitrejši od najboljših grških vojnih letal. Tega se Grčija boji in zato je pripravljena na kompromis.

Amerikanka voljna iti v Arabčev harem v Izraelu

DAYTON, O. — Mrs. Marie Miller, 23 let stara mati dveh deklet, starih 5 in 3 leta, je sporočila preko 70 let staremu šejku Sulejmanu Al Huzailu v Beershebo, da je voljna sprejeti njegovo ponudbo in iti za eno leto v njegov harem proti nagradi \$50.000 pod pogoji, kot jih je navedel v nekem časopisnem oglasu.

Arabc, ki ima menda 12 milijonov dolarjev letnih dohodkov, si je zaželel najprej filmske igralko Kim Novak, Piper Laurie in Jayne Mansfield, ki pa mu niso nič odgovorile. Mrs. Miller, ki je ločena, je dejala, da je pripravljena sprejeti ponudbo, ki jo je arabski bogati šejk razširil na katerokoli Amerikanko v

ŠE VEČ AMERIŠKIH LETAL PROTI UPORNIKOM KONGA

Združene države so ustregle prošnji kongoške vlade in ji poslale "manjše število" B26K letal za boj proti upornikom, ki so še vedno uspešni posebno v pokrajinah Kivu in Kvilu, med tem ko so v Severni Katangi na umiku pred nekdanjimi Čombejevimi žandarji.

WASHINGTON, D.C. — Položaj v Kongu je še vedno kritičen, čeprav se je Čombejevimi žandarjem posrečilo doseči nekaj uspehov v Severnem Kongu, kjer so se uporniki umaknili iz zasedenih večjih mest in so menda tudi na tem, da se umaknejo iz samega glavnega mesta Albertville, ki so ga zasedli pred več kot enim mesecem. Vlada Združenih držav se je odzvala prošnji vlade Konga in ji dala na razpolago "manjše" število letal vrste B26K, ki so sposobna operirati do 1.200 milj daleč od svojih oporišč. Ta letala naj bi pomagala Čombejevi vladi vzpostaviti red in mir v Kongu ter tega nato tudi ohraniti. Po izjavi zastopnika vlade bo Kong najel za pilotiranje in vzdrževanje teh letal privatno osebo izven Združenih držav.

Vesti iz Leopoldville trdijo, da bo Combe najel znova belce, ki so mu pomagali vežbati in voditi njegove žandarje v času, ko je skušal napraviti iz Katange neodvisno državo. Skupina teh ljudi je že v Leopoldville, še več pa jih je menda na poti tja. Combe se je po razgovoru z ameriškim drž. podtajnikom Williamsom, ki se od konca preteklega tedna mudi v glavnem mestu Konga, obrnil na Senegalijo, Libanijo, Abesinijo, Nigerijo in Malagasy, naj mu pošljejo nekaj svojega vojaštva v pomoč v boju proti upornikom, ki jih podpira komunistična Kitajska.

Združene države so pretekli teden poslale v Kongo štiri velika prevozna vojaška letala C-130 Hercules s 40 padalci, ki bodo skrbeli za njihovo varnost. Ta letala pomagajo kongoški vladi oskrbovati čete v oddaljenih krajih in te tudi naglo prenesti na potrebne kraje.

Če še niste naročnik AMERIŠKE DOMOVINE, postanite še danes!

"Želji, da poskrbi za svoji hčerki". Ti misli v slučaju, da se pogodi s šejkom, vzeti s seboj. Sulejman je imel skupno skozi leta že 53 žena, vendar nikdar več kot štiri na enkrat, kot dovoljuje islamska vera, ki so mu rodile 140 otrok.

brža sploh ne bo udeležilo. Nesloga vlada tudi v demokratiških vrstah v "srednjih" državah. Tudi ta bo odmevala na konvenciji.

Med tem se seveda Goldwaterjeve sile pridno organizirajo. Goldwaterjevi pristaši so že sklenili, da bodo določili za vsako med 185.000 volišči odstotek volivcev, ki jih morajo lokalni agitatorji spraviti na volišča. Napravili so tudi program za nastope na televiziji in radiju. Svoja stroška cenijo na vsoto \$13 milijonov, obenem pa trdijo, da jih bodo demokratje imeli nad \$20 milijonov. Kot pri vsakih volitvah, ne bodo te in take številke držale, kajti volitve se financirajo iz zelo različnih virov, ki pa še nikoli niso prišli vsi na dan.

Vsi glavni odbori demokratiške konvencije bodo začeli delati že prihodnjo soboto v Atlantic City.

Leta 1960 raketna vrzel, lelos "atomska šibkost"!

Republikanski predsedniški kandidat kritizira narodno obrambo.

CLEVELAND, O. — V predsedniški volivni borbi leta 1960 je pok. John F. Kennedy vedno znova govoril o "raketni vrzeli", ki da jo je zakrivila republikanska administracija predsednika Eisenhowerja, ko se ni pravočasno pobrigala za oborožitev z medcelinskimi raketami in dovolila Sovjetski zvezi, da je v tem pogledu prehitela Združene države. Člani administracije, posebno pa sam predsednik Nixon so zastoj odgovarjali, da je Amerika dovolj oborožena in da "raketne vrzeli" dejansko ni. Šele, ko je novi obrambni tajnik McNamara v Kennedyjevi administraciji obrabil položaj narodne obrambe in razkril, da "raketna vrzel" dejansko ni nikdar obstojala, je debata o njej utihnila.

Sen. Goldwater hoče nove strategične bombnike

Letos smo zopet pred volitvami. Republikanski kandidat sen. Goldwater, ki je sicer letalski general v rezervi, je ponovno govoril o nezanesljivosti medcelinskih raket in se zavzel za gradnjo novih bombnikov. Obrambni tajnik McNamara je na te napade odgovarjal in zatrjeval javnosti, da so brez osnove. Goldwater se je sedaj lotil tega vprašanja z druge strani. Trdi, da bodo Združene države leta 1970 imele komaj eno desetino svoje sedanje atomske udarne sile, ker ne bodo imele sredstev za uporabo atomskih in vodikovih bomb, ko bodo sedanja letala strategičnega letalstva zaradi izrabljenosti umaknjena iz službe.

Johnson brani moč oboroženih sil ZDA

Tokrat ni odgovoril samo obrambni tajnik, ampak je sam predsednik Johnson označil Goldwaterjeve očitke za neosnovane in poleg tega še za neodgovorne in škodljive naši narodni varnosti in stvari svetovnega miru. Kljub temu debata ni in ne bo zaključena, nemara bo postala del volivne borbe, kot je bila leta 1960. Tedaj so govorili o "raketni vrzeli", sedaj bodo razpravljali o "atomske moči", ki stavi vse na eno kocko, na — medcelinske rakete.

Iz Clevelanda in okolice

Rojenice—

Mr. in Mrs. Florian Koncar, lastnikoma Model Food Market na 445 E. 200 St., se je rodil fantek, četrti otrok in tretji sin v družini. S tem sta postala Mr. in Mrs. August Koncar v Litiiji v Sloveniji devetih stari oče in stara mati, Mrs. Angela Kosišir na Naumann Avenue pa osmič stara mati. Čestitamo!

Očala so bila najdena—
Rjava otroška očala so bila najdena v nedeljo na E. 62 St. Kdor jih je izgubil, jih lahko dobi pri Zidarjevih na 1062 E. 62 St., apt. 5.

Pozdravi iz Floride—

Iz St. Petersburg Beach pošiljata svojim prijateljem in znancem pozdrave g. France in ga. Nežka Petek z 1420 E. 52 St., s Cape Coral pa John, Dorothy in Johnny Urbancich.

Zopet v bolnišnici—

Mrs. Johana Karlinger z 1086 Addison Rd., ki se je pred kratkim vrnila iz St. Vincent Charity bolnišnice, je sedaj v Benjamin Rose bolnišnici na 2073 Abington Rd., soba št. 216. Obiski so dovoljeni.

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Tekom včerajšnjega zasedanja odbora za sestavo demokratiške platforme za jesenske volitve sta tako državni tajnik Rusk kot obrambni tajnik McNamara ostro napadala republikansko politiko v pogledu atomskega orožja, njegove rabe in nadzora nad njim.

DIXMOOR, Ill. — Včeraj je prišlo do novih izgovorov med črnimi in belimi v tem predmestju Chicaga, vendar se je policiji, ki je bila na to pripravljena, posrečilo izgrede naglo končati. Policija je prišla ducat belcev, ki so prišli od drugod v nemirni Dixmoor. Čeprav je prišlo do streljanja, vendar ni nobenih znanih žrtev.

WASHINGTON, D.C. — Senatov finančni odbor je zavrnil vladin predlog zavarovanja ostarelih za bolezni v okviru S. Security. Sen. Gore je izjavil, da bo isti predlog stavljen znova plenumu, ko bo razpravljalo o predlogu za zvišanje pokojnin in drugih izplačil v okviru Social Security.

DETROIT, Mich. — General Motors, Ford in Chrysler so včeraj predložile uniji avtomobilskega delavstva svoj načrt za novo kolektivno delovno pogodbo. Dosedanja poteče s koncem tega meseca. Unija je predlog zavrnila kot "razočarujoč." S tem se je nevarnost štrajka povečala.

ATENE, Gr. — Grčija je sporočila NATO, da odteguje del svojih oboroženih sil izpod njegovega poveljstva za izpolnitev svojih obveznosti do otoka Cipra, ki ga ogroža Turčija. CHICAGO, Ill. — James Hoffa, načelnik Unije transportnega delavstva, je bil včeraj obsojen od zveznega sodnika R. B. Austina na 5 let ječe in deset tisoč dol. globe zaradi zlorabe unijskih skladow v osebno korist. Z njim vred je bilo obsojenih tudi šest njegovih soobtožencev. Hoffin odvetnik je izjavil, da bo vložil priziv.

Vremenski prerok pravi:

Večinoma sončno in hladnejše. Najvišja temperatura 75.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary A. Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 159 Tues., Aug. 18, 1964

Pet resolucij - ena volja!

V zadnjem desetletju je Kongres izglasoval pet resolucij, ki so pomenile osnovo in mejnik naše vsakokratne zunanje politike. V svojih resolucijah glede Berlina, Libanona, Formoze in Kube je točno določil pogoje, pod katerimi more predsednik v varstvo naših narodnih interesov rabiti tudi naše oborožene sile, da doseže cilje, ki so jih resolucije postavile.

Prav isto pomeni tudi zadnja resolucija glede naše politike v jugovzhodni Aziji. Ne tiče se samo Južnega Vietnama. Postavlja načelo, da je v našem narodnem interesu, da so na tem prostoru "svobodne, neodvisne in nedotakljive" vse države, ki so z nami povezane v kakršnikoli obliki, in da nam naši narodni interesi nalagajo dolžnost, da jih branimo tudi z našimi oboroženimi silami.

Resolucija je torej jasno omejila cilje naše politike v jugovzhodni Aziji. Zavrnila je vsako misel, da bi Amerika tam iskala posebne gospodarske ali politične ugodnosti in prednosti. Amerika mora biti zadovoljna, da vse te države ne padejo pod tak vpliv tujih držav, da bi veljale za sate lite te ali one države.

Resolucija je pa obenem razčistila še drugo vprašanje. Do sedaj so mnogi mislili, da predsednik Johnson ni nima nobene pravne podlage za tak način podpiranja sedanje vlade v Južnem Vietnamu in Laosu, kot ga ravno sedaj izvaja. Sedanja resolucija mu daje vsa potrebna pooblastila in s tem tudi odobrava njegovo dosedanje politiko v jugovzhodni Aziji.

Ce temu dodamo še pripombo, da sta senat in predstavniški dom skoraj soglasno odobrila resolucijo, mislimo, da smo svetu dosti jasno povedali, kako funkcijonira svobodna ameriška demokracija. Ravno tiste ure, ko so se v predstavniškem domu hudo dajali med seboj republikanci in demokratje radi zakona o boju proti revščini, sta pa obe stranki tudi solidarno zagovarjali našo sedanjo zunanjo politiko. Še celo Johnsonov volivni tekmelec Goldwater jo je odobril. Kaj takega se ne dogodi v parlamentih drugih svobodnih držav.

Na drugi strani imajo azijski komunisti lahko jasno sliko, kaj hoče v Aziji naša dežela in kako daleč segajo njeni interesi. Da ne bo prav nobenega nesporazuma z naše strani, je naša administracija še posebej opozorila komunistični svet, da ne namerava vdirati s silo v tiste kraje, ki so pod komunistično oblastjo, dokler vdora komunisti sami ne bodo izzvali. Zato je proti vsaki akciji proti Severnemu Vietnamu in rdeči Kitajski, ki bi segala na ozemlje teh dveh držav, in da tudi ne odobrava take akcije od strani našega zaveznika Južnega Vietnama. Ako bi pa vključ temu do tega prišlo, bo to samo posledica takih napadov na naše oborožene sile, kot smo jih zadnjič doživeli v Tonkinškem zalivu.

Upajmo, da bodo resolucijo pravilno razumeli tako v Hanoju kot v Peipingu. V Moskvi so jo, kot vse kaže, in to je prva dobra posledica sedanje kongresne resolucije.

Johnsonovo imetje predmet volivne borbe?

Pretekli četrtek je republikanski podpredsedniški kandidat William E. Miller iz New Yorka pozval predsednika Johnsona in demokratskega kandidata za podpredsednika, ki bo imenovan prihodnji teden na konvenciji v Atlantic City, naj "razkrijeta svojo osebno imovino in kako sta do nje prišla". Obljubil je, da bosta v takem slučaju storila isto tudi sen. Goldwater in on sam.

Očitno je pri tem, da ne gre toliko za premoženje podpredsedniških kandidatov in niti ne za premoženje republikanskega kandidata sen. Goldwaterja, kot za premoženje predsednika Johnsona in njegove družine, ki je po sedaj objavljenih poročilih zrastle v treh desetletjih od \$24.000, ki jih je Johnsonova žena vložila v radijsko in televizijsko postajo v Austinu v Teksasu, na 9 ali celo 14 milijonov dolarjev v času, ko je bil L. B. Johnson ves čas v Kongresu, najprej kot kongresnik, nato kot senator.

Doslej se ni nihče javno očitil Johnsonu, da bi bil svoj položaj v Kongresu uporabil za množitev svojega osebnega in družinskega premoženja, čeprav so tekom raziskave znane afere Baker skušali spraviti Johnsona vanjo neposredno. V tej zvezi je bil ponovno omenjen Jenkins, eden Johnsonovih stalnih ožjih sodelavcev v Beli hiši.

Sen. Goldwater je pretekli teden razkril svoje premoženjsko stanje in s tem moralno pritisnil na predsednika Johnsona, da stori isto. Naj ta to stori ali ne, vse kaže, da bo njegovo premoženje in njegova pridobitev postalo predmet letošnje volivne borbe, ki dobiva svojo ostrino, še predno se je prav za prav začela v polnem obsegu.

BESEDA IZ NARODA

Franc Mejač st. dopolnil 80 let

MILWAUKEE, Wis. — Dne 17. avgusta je dopolnil 80 let življenja Franc Mejač starejši, ki živi v West Allisu na oglu W. Rogers in 71. ceste, blizu hrvaške cerkve sv. Avguština. Naš 80-letnik je oče Franceta Mejača ml., predsednika tukajšnjega slovenskega društva "Triglav"; dalje oče dr. Miha Mejača, ki je vodja znanstvenega raziskovanja (Scientific Research Director) pri znani Allen Bradley Co.; oče Rev. Jožeta Mejača, lazarista, župnika slovenske fars v Winnipegu v Manitobi v Kanadi; oče Marije, por. Cofelt, pri kateri živi naš slavjenec vsa leta, od kar je v West Allisu; oče Katrine (Kati), por. Pipp, ki živi v Ziljski Bistrici na Koroškem; in oče Izidorja (Zorka), ki živi zraven domače hiše v Sloveniji.

Naš slavjenec se je rodil pred 80 leti v Zalogu pri Ljubljani. Tam je po svojem delavnem očetu podedoval srednje veliko posestvo. Po domače se reče pri hiši "pri Cofinovih", zato je naš slavjenec poznan v domači vasi in daleč naokrog pod imenom "Cofin" (z naglasom na i!).

Ze od mladih nog je moral trdo delati. V šolo in cerkev je hodil k Devici Mariji v Polju, kar je dobre pol ure hoda. Ko je prišel iz šole domov, je moral takoj gnati živino na pašo. Za šolo se je moral učiti na paši ali pozno zvečer ali pa v nedeljo po krščanskem nauku. Rad pove, da je moral, ko je bil v 4. ali 5. razredu, nositi očetu kosilo, ko je bil ta zaposlen pri zidavi papirnice v Vevčah. Iz šole je moral teči domov v Zalog, nato hitro s kosilom na Vevče in spet nazaj v šolo. Vseh teh 8 km (5 milj) je moral narediti v opoldanskem odmoru. Danes bi rekli, da je bil fantič dober športnik, dober tekač, a v tistih letih so bila taka priznanja še čisto neznanja.

Se predno je odrasel šoli, je moral poprijeti za vsa kmečka dela in to od ranega jutra do poznega večera, kajti oče je zahteval trdo delo od sina. Tako je bilo mogoče, da je l. 1905 njegov oče kupil sedanjo Cofinovovo hišo v Zalogu, ki je bila nekoč sedež pošte in last slavnega Plevnikovega rodu v Zalogu, ki je imel v oskrbi večino nekdanjega čolnarstva po Ljubljani. (Zalog je bil do l. 1850 zadnja broderska postaja pred Ljubljano.)

Po prevzemu kmetije se je pri našem 80-letniku kmalu pokazal tudi gospodarsko-trgovski talent. Občini je dobavljal gramoz za ceste. Kdo ve, koliko ku bičnih metrov tega materiala je spjel na ceste! Za celo goro bi ga bilo! Začel je trgovati tudi z lesom: z drvimi, z gradbenim lesom in lesom za industrijo. Kdo bi vedel, koliko klaster bukovih drv je izpeljal na vse strani: za občino, za šolo, raznim strankam in domači okolici in v Ljubljani; na stotine ku bičnih metrov smrekovega in borovega lesa za zgradbe in na stotine voz kostonjevega lesa za industrijske potrebe. Ves ta les je kupoval v gozdovih janjskih hribov, ki so tam od Zaloga pa dol do Litije in tja do Grosuplje in Višnje gore. Najbrže ni nobenega grabna v teh hribov, ki bi ga ne poznal dobro. Kot neko kraljestvo so bili ti hribi zanj, ki so ga z neko notranjo silo stalno vabili v svojo sredo.

Po tedne in tedne so bili on, sinovi in hlapci zaposleni v njih s podiranjem lesa, z nakladanjem, s prevozom...

Naš slavjenec je krepko povečal svoje posestvo. Dokupil

je njiv in travnikov, povečal in nanovo pozidal gospodarska poslopja. Ni čuda, da kadar se sedaj pelje mimo ameriških farm tu v okolici, takoj reče: tale farmar tamle je kar dober gospodar, se vidi; eh, onle tamle pa je bolj za silo, vse mu leze na kup! Kljub 80 letom še krepko živi v Francetu Mejaču slovenski kmečki gospodar.

Ves ta napredek na posestvu pa je bil možen zato, ker je naš 80-letnik delal in garal kot "črna živina". Bil pa je tudi močen skoro za dva. Kaj so srčne in živčne težave, sploh ne ve. Ko je pred 5 leti moral "pod nož", se mu je imenitno zdelo, ko so zdravniki rekli, da ima srce kot bi bil star šele 35 let. In ker mu je telesna moč še danes zelo všeč, zato na TV rad gleda samo eno: rokooborbo ob sobotah zvečer. (Na uho povedano: tiste pol ure ne dovoli, da bi ga kdo motil, tudi obiskovalec ne. Tako sem parkrat hotel nočes moral gledati rokooborbo tudi jaz.) Vse drugo na TV pada je malo vredno, tako pravi. Ima prav do velike mere.

Da grem nazaj v njegov domači Zalog: tudi od svojih sinov in hčera pa hlapcev je zahteval, da trdo delajo. Saj je bilo znano daleč naokoli, da se pri Cofinovih dela poleti od 4h zjutraj pa do 10h in 11h zvečer. Ni čuda, da je ta delavnost prešla tudi v njegove potomce. Sin France je že več let predsednik tukajšnjega slovenskega društva "Triglav", vodil je nakup zemljišča za pristavo "Triglav" in njeno ureditev. Sin dr. Miha mora kot vodja znanstvenega oddelka Research Department pri Allen Bradley Co. stalno vrtati in misliti naprej. Sin Rev. Jože je lani in predlanski nanovo organiziral slovensko faro v Winnipegu ter kupil cerkev za Slovence. Sin Zorko doma si je med prvimi v vasi omislil tovorni avto za prevoz gramoza in peska. (Seveda s pomočjo našega 80-letnika!) Pa tudi pri obeh hčerah, Mici in Kati, je opaziti veliko mero nenavadne delavnosti.

Vse svoje življenje se je Franc Mejač st. držal zlatega pravila: moli in delaj! Vedno je rad hodil v cerkev in tako še danes. Z domačim župnikom Muellerjem je bil vedno v dobrih stikih. Če je bilo treba, je za cerkev odri nil lepe denarje. Ko so tam okoli l. 1925 v D.M. Polju nabavili nove zvonove (kar pet jih je), je naš slavjenec sam kupil "ta mali" zvon. Seveda je bil zato boter temu zvonu.

Je pa naš 80-letnik doživel v življenju tudi hude udarce. Vsaj štirikrat se je tako hudo ponesrečil, da je kazalo, da bo kar podlegel. Dvakrat se je tako zgodilo v domačem kraju pred vojsko, tretjič po vojski na Koroškem v hribu nad Ziljsko Bistrico, enkrat pa tu, ko so se med vojnjo po 100. cesti odprla vrata pri avtu in je odletel po cesti. A njegovo srce in živci so tako krepki, da je v par mesecih okreval brez vsakih posledic. Tik pred vojsko ga je doma napadla huda pljučnica, a jo je prenesel.

Huda so bil zanj leta zadnje vojske, ko je tudi on moral živeti med dvema ognjema italijansko-nemške okupacije in komunistične revolucije. Dvakrat ali trikrat je bilo njegovo življenje in življenje družine v hudi nevarnosti. Tik pred usodnimi streli, ki so mu bili namenjeni, je prišla vojaška patrulja. Maja 1945 je moral zapustiti posestvo in svojo domaćo vas, pa tudi nekaj prihrankov v hranih. Mi je dejal nekoč tu, da bi se zidal z njimi par takihle lesenih "foglovžev in barak", ki jih

včasih vidi tukaj med zidavo. Bolj važno pri tem pa je — kar mi je že parkrat dejal —, da se zaradi imetja, ki ga je moral pustiti doma, prav nič ne vznemirja, da je Bogu hvaležen za to milost. Boli ga le to, ker oblast doma tako neusmiljeno trga na kose njegov grunt, da kmalu ne bo nič ostalo od njega.

Hud udarec je bil zanj, ko mu je pred par leti umrla žena doma v Zalogu, kateri ni mogel stati ob strani v boleznih in zadnji uri.

Seveda je treba zapisati nekaj besed o njegovem življenju tu v Ameriki. Pred 15 leti je prišel v Missouri, kjer je dve leti kmetoval na veliki farmi lazaristovskega reda. Ameriški način kmetovanja je bil zanj nov, a ne tako nov, da bi se ga ne prilagodil hitro. Nato je prišel sem v West Allis s sinom Francetom in hčerjo Marijo in kljub 67 letom prevzel službo mežnarja in šolskega slugo (janitorja) pri fari Marije Pomoči Kristjanov. Po dveh letih je odšel za hišnega delavca v benediktinski St. Bede College v Peru, Illinois. Tam se je izredno dobro počutil: delo, stanovanje, cerkev, več stotih mladih fantov in bogoslovcev okoli njega, veliko gospodarstvo — vse pod eno streho! Tudi v Peru je moral "pod nož". Zaradi hude ognujoitve ranje je bila že resna nevarnost za življenje, a jo je pretolkel.

Sedaj uživa svoj zaslužen pokoj v West Allisu. Do letošnjega leta je bil tak korenjak, da bi se marsikakega fanta na ustrašil. Domačo "farno" (t.j. vrt) pridno obdeluje... Rad gre v bližnjo hrvaško cerkev sv. Avguština, pa tudi v cerkev Holy Assumption. V to gre rad zato, ker je tudi domača farna cerkev v D.M. v Polju posvečena Marijinemu Vnebovstju.

Kljub 80 letom ima "Cofinov oče" čudovito svež spomin in smisel za preteklost domačega kraja. Pri njem šele sem izvedel, kako je potekalo včasih brodarstvo po Ljubljani, kako je bilo bo potresu l. 1895 v Polju in v Ljubljani. Natančno ve povedati o vseh župnikih in županih in o vseh važnejših dogodkih domače fare in občine. Od njega sem zvedel, kakšne načrte je imel bivši kranjski deželni zbor v Zalogu in tam ob Savi. Spomni se veliko raznih dogodkov iz časopisov ali pa iz govorov, ki jih je poslušal. Marsikaj je v teh podatkih tako važnega, da sem si zapisal. Me je včasih kar malo sram, da sem nekatere važnejše dogodke iz domače okolice zvedel šele tu v Ameriki, od njega namreč. — S ponosom mi je omenil, da je bil dvakrat pri njih na domu Janez Ev. Krek. Kadar se razgovarjava o tistih časih, tedaj zaživi v njem zaloško življenje s polno silo. Kaj je bolj naravno kot to!

Cofinova hiša v Zalogu je samo 10 minut od Dužve v Spodnjem Kašlju. Zato naj dodam, da je bil Cofinov oče dober prijatelj z našim pokojnim atom, ki je umrl letos v januarju. Vem, da izmoli marsikak očenaš zanj.

Daj Bog Cofinovemu očetu še mnogo krepkih in zdravih let!

Janez Grum

Ernest Terpin je zapisal resnico

Cleveland, O. — Ko prebiram knjigo "Po severu in jugu," ki jo je spisal Jože Grdina, se čudim, kako je mogel vse to tako mojstrsko opisati. G. Trpin je zapisal prav, ko jo je tako ocenil. Res je vredna, da jo naroči vsak zaveden Slovenec in Slovenka. Vse je tako zanimivo, da je knjigo težko odložiti.

Kako sta lepo opisana življenja in smrt Janeza Nepomuka v Pragi, kako živ je opis Fatime

Rodezijska prerokinja Liza prišla v zapor

Oblasti v Severni Rodeziji v Afriki so prijele ustanoviteljico in vodnjo fanatične verske skupine, ki se je zapletla v boje z oblastmi, v katerih je v zadnjih nekaj tednih padlo skupno preko 500 oseb.

SALISBURY, Sev. Rod. — Ako bo šlo Angležem vse po sreči, bodo v oktobru dali svoji koloniji Severna Rodezija v Afriki neodvisnost. Kaj naj pa z njo počne tistih 2.7 milijona črncev (belega prebivalstva je tam samo 76.000 duš), to je drugo vprašanje. Kako težko je najti odgovor nanj, priča sledeča, ne ravno vesela zgodba:

V Severni Rodeziji je precej protestantovskih misijonskih postaj. Na eni med njimi se je šolala in vzgajala tudi Liza Lenšina. Ze v mladosti je pokazala, da je nadarjena, odprte glave, zgovorna, samozavestna in oblastiželjna. Torej rojena demagoginja. Pripada plemenu Lumpa, ki obstoja skoraj iz samih divjakov. V svojem domačem plemenu je tudi ustanovila že pred desetimi leti svojo versko sekto na podlagi tega, kar se je naučila na misijonski postaji. Seveda je svojim naukom dodala še mnogo afriške domišljije in slikovitosti, zato je njena verska sekta dobro napredovala. Da bi še bolj utrdila svoj ugled in vpliv, se je pred par leti skrla. Ko se je vrnila med svoje vernike, jim je pripovedovala, da je umrla in se na onem svetu sestala s črnim bogom. Ta bog jo je potem tudi obudil k novemu življenju, kakor hitro sta se pogovorila o vsem, kar je treba vedeti prerokinji. Da je vse to res, kar je napovedala, je delila med svoje vernike posebne lističe, ki jih je krstila za "potne liste v nebesa." Kdor ima ta potni list pri sebi, se mu ni treba bati, da ga bodo zadeli streli iz revolverjev, pušk itd. Ako bo pa zadet, mu bo potni list pomagal v nebesa. Njeni verniki so slepo verjeli njenim besedam, kar je imelo zanje usodne posledice.

Medtem se je Rodeziji bližala svoboda, za svobodo so potrebne stranke. Tako stranko je ustanovil sedanji ministrski predsednik dr. Kaunda in vabil vanjo tudi vernike Lize Lenšine. Ta se je zbal, da ji bodo verniki uhajali v stranko, kjer ne bo imela besede, in jim je prepovedala vpis vanjo. Ker je niso vsi ubogali na prvi pogled, je oznanila sveto vojno proti stranki. Njeni verniki (menda jih je na deset-tisoče) so pa to razumeli tako, da so začeli divjati proti svojim nasprotnikom. Začela se je morija, ki je zahtevala na stotine človeških žrtev.

Vlada tega ni mogla trpeti, poslala je kakih 2.000 dobro oboroženih vojakov in policajev, da ukroto divjake iz plemena Lumpa, ki so Lenšini pristaši. Divjakom niso nič pomagali potni listi v nebesa in zopet je padlo na stotine nedolžnih žrtev. Vojakom so se namreč pridružila tudi Portugalskem! Potovanje po Rusiji, dogodki in doživljaji so res tako zanimivi, da si jih lahko zapomnimo. V knjigi je nad sto slik. Kot naravne so. Ko gledam veličastne stavbe, pokrajine in drugo, mislim na one, ki žele na kako daljše potovanje. To je drago. Mar ni boljše, da vzamejo v roke Grdinovo knjigo in jo boro doma. V njej bodo videli in zvedeli celo več, kar bi mogli sami videti na poti. Pri tem pa si bodo prihranili še denar za potovanje in vse težave in napore, ki so z njim zvezani.

Knjigo vsem toplo priporočam, saj ne stane več kot \$5. Nikomur ne bo žal za ta denar, ko bo knjigo pregledal. Oni v Newburghu jo lahko dobe pri meni. Kdor jo želi naročiti po pošti, naj se obrne nanj: J. Grdina, 1133 Addison Rd., Cleveland, O. 44103.

Jakob Resnik

di plemena iz sosedstva, ki so hotela maščevati nad Lenšinimi pristaši.

Končno se je vladnim organom posrečilo, da so prerokinjo ujeli živo in jo skupaj z njenim možem in dvema od 5 otrok posadili v ječo. Vlada jo pa noče postaviti pred sodišče, ker se boji novih izgovod od strani Lenšinih vernikov. Bo počakala, da se svet v Rodeziji pomiri.

Papež priporoča Segnija in Togliattija v molitev

CASTEL GANDOLFO, It. — Sv. oče je v svojem kratkem nagovoru na Veliki Šmaren v svojem gradu Castel Gandolfo priporočil v molitev dva bolnika, ki o njih trenutno govori vsa Italija. Je to predsednik republike Segni, ki ga je zadel kap in ki se njegovo zdravje le počasi popravlja. Svojih predsedniških poslov najbrže ne bo mogel nikoli več vršiti, tako mislijo zdravniki. Trenutno ga nadomestuje predsednik italijanskega senata Merzagora, ki je bil ob času predsedniških volitev tudi Segnijev tekmelec.

Drugi bolnik, ki se zanj zanima vsa Italija, je voditelj italijanskih komunistov Togliatti. Pretekli ponedeljek je prišel na oddih v Moskvo, od tam je odletel v Jalto, kjer ga je konec preteklega tedna tudi zadel kap. Italijanski ministrski predsednik Moro je takoj s posebnim letalom poslal k bolniku njegovega osebnega zdravnika dr. Spallona. Hruščev pa je poslal v Jalto vse specialiste za take slučaje, kar jih Moskva premore. Bolnikovo stanje se trenutno zboljšuje, toda zdravniki niso pozabili, da je Togliatti prestal v decembru operacijo na možganih.

Vse to je močno vznemirilo laško politiko, posebno pa v italijanski komunistični stranki. Tam je prevzel začasno vodstvo stranke tovariš Longo, ki pa nima takega ugleda kot Togliatti. Vendar mislijo, da bo v slučaju potrebe prevzel vodstvo stranke Longo je bil svoj čas zagrižen komunistični levičar, pa se je menda sedaj unesel. V stranki ima žilava nasprotnika v tovarišu Ingro in Amendola. Povrh tarejo stranko še skrbi, kako močno se bodo v njenih vrstah razvile simpatije do kitajskih komunistov. Še celo Togliatti je imel vključ svojemu ugledu večkrat težave, da je miril sprte tovariše. Bil je torej, glavni steber partijske sloge in edinosti. Zato ga bo italijansko komunistično gibanje zelo pogrešalo, naj bo usoda stranke same taka ali taka. Na Jalto je odletel tudi tovariš Longo.

Ni poklica brez nevšečnosti

"Neprijetna zmota," je kasneje rekla 29-letna, zaradi kraje že dvakrat kaznovana žeparka iz Glasgowa na Škotskem. Na cesti je spretno ogovorila lepo napravljenega, na pogled zaupanja vrednega in seve petičnega moža. To in ono ga je vprašala, med pomenkom mu je izmaknila listnico.

Okradenec je z največjim zanimanjem spremljal njene "poklicne" prijeme — bil je kriminalist v civilu. Ko je njegova listnica menjala lastnika, je se gel prijazni tujki pod roko, ji v uradnem tonu zaupal, kaj je po poklicu, in jo odpeljal na policijsko postajo.

KANADSKA DOMOVINA

Newtorontske novice

Odmeva o Slovenskem dnevu v Torontu

Toronto, Ont. — Ali smo si po petkratnem praznovanju Slovenskega dne že na jasem, kaj naj bi ta praznik vsakemu izmed nas in vsem skupaj moral pomeniti. Mnogo je že bilo pisanja o tem, slavnostni govorniki so vsak na svoj način poskusili izraziti idejo in nujnost praznovanja tega dne. Pa vendar ne bo odveč, če še enkrat obnovimo vsa dejstva in opravimo spraševanje vesti.

Slovenski dan naj bi bil vsem, ki smo prišli iz Slovenije v Kanado, prilika, da izrazimo, potrdimo in osvežimo svoje narodno, kulturno in versko prepričanje. Našim otrokom naj bi na slovenski način posredoval vsaj nekaj odtenkov narodnega ponosa in kulturnih dobrin, ki so jih Slovenci ustvarili preko stoletij. Ponos na to, kar smo, nam je vsem nujno potreben, da naše vsestransko udejstvovanje v novi domovini ostane uravnovešeno in uspešno. Slovenski dan naj bi nam bil prilika, da se dostojno predstavimo kanadski javnosti, predstavimo kanadski narod, ki je uradnim predstavnikom naših oblasti in zastopnikom drugih narodnosti, ki z nami vred sestavljajo kanadsko narodnost. Dalje naj bi ta dan nudil priložnost, da se prijatelji in znanci iz raznih krajev Kanade medsebojno predstavijo z nastopi in se preko skupnega dela še priskrbeje povežejo med seboj. Obenem bi na ta praznik pozdravili naše narodne predstavnike, ki že od nekdaj požrtvovalno delajo za naše dobro, pa za to ne pričakujejo in tudi ne dobe priznanja in zahvale, ki jim gre. Končno naj bi nam Slovenski dan bil prilika, da se zahvalimo Stvarniku za duhovne in telesne dobrine in zlasti za vsestransko svobodo, ki jo uživamo v naši novi domovini.

Na žalost pa se letošnje praznovanje Slovenskega dne ni popolnoma približalo temu obširnemu namenu. — Kje je temu vzrok? — Če smo odkritostni sami s seboj, bomo priznali, da smo krivi vsi. (Morda se po veliki kosti krivde delimo v skupine, nekateri smo več krivi, drugi manj, vendar pa ni nihče izvzet. Nekateri stoji ob strani iz brezbriznosti in med uradnim programom kegljajo, se kopajo, ali se še drugače zabavajo in pokažejo popolno nezanimanje za vse, kar naj bi program Slovenskega dne izražal. Drugi so se oddaljili iz nadutosti, tretji iz užaljenosti, nekateri pa zamislili celo nasprotje. Vsi, ki iz kakršnegakoli vzroka stoji ob strani, dokazujejo ignoranco in ozi-

kost, ker postavljajo svoje umišljene interese pred interese celote.

Zadnjih nekaj let se je uvedla vsakoletna prireditve Katoliškega dne, ki namerno ali nenamerno skuša tekmovali s prirejanjem Slovenskega dne. Ker pa so ljudje, ki Slovenski dan prireajo, in vsi, ki se ga udeležijo, prav tako katoličani, in ker naj bi bilo praznovanje Slovenskega dne bazirano na širši osnovi, je taka opredelitev in tekma nepotrebnost. Poletnih nedelj je dovolj za vse prireditve in škoda bi bilo vsake, ki bi prenehala, ker bi pustila za seboj razočaranje in praznino.

Vsaka prilika, da se Slovenci predstavimo in izkažemo, da se med seboj srečamo in obnovimo stara prijateljstva, nam mora biti dobrodošla, in ne prilika za medsebojno nasprotovanje in sumničenje. Odkritostno bi morali biti ponosni na kakršenkoli uspeh vsakega posameznika in vsake skupine med nami, ker vse to vsem koristijo. Če pa smo si nevoščljivi in se med seboj sumničimo, temu nujno sledi nezaupanje, strah, zbegnost in nasprotovanje.

Kot že rečeno, Slovenski dan bi moral biti narodno kulturna manifestacija vseh Slovencev. Vsaj enkrat na leto bi se morali zavedati, da smo predvsem Slovenci, da nas druži v naravnem redu pripadnost istemu narodu, v nadnaravnem pa vera v vse-mogočnega Stvarnika, ki ga že nad tisoč let kličemo Oče naš. Ne bi smeli stati ob strani, pa naj bo vzrok že tak ali drugačen, in dovoliti, da se le nekateri trudijo in vlečejo prireditve Slovenskega dne v klanec naše brezbriznosti ali celo nasprotovanja.

Helena Golob

— Za nami je Slovenski dan. Skromni, toda globoki program, katerega more v teh okoliščinah nuditi odbor. Nastop Telovadne zveze, petje ter vsi trije govori kot g. P. Markeza, dr. M. Kreka ter glavni govor K. Mauserja je dvignil dan na zadostno višino. Ljudje sami so si pa naredili dan za skupni prijetni sestanek znanec iz raznih krajev Kanade, ter veliki množici Torontčanov ter nekaterimi prijatelji iz USA. Za razvedrilo in okrepčilo je bilo dobro preskrbljeno. Navdušeno in postrežljivo sta pekla g. in ga. Peterlin z drugimi pridnimi pomoagici. In dobra ga. Dolenc in ga. Jakopin sta v kuhinji stregli do trde teme s klobasami, kavo in pecivom.

Prijetni, ne ravno prevroč dan, katerega nam je naklonil On, po čigar dobroti se sestajamo na tem koščku naše zemlje, četudi v tujini. Sveta maša s krasnim govorom je vse še bolj dvignila in združila.

Morda bo mogoče pripraviti 6. in 7. in še in še, Slovenski dan, ki nas veže s spomini na staro domovino, na našo lepo mladost, katero bi vsi tako radi v čim lepši obliki našlikali svojim ljubim otrokom ter ohranili vsem našim, katerim ni več dano videti domovine. Ne pozabimo na to, da vsaka prva nedelja v avgustu je nedelja vseh katoliških Slovencev.

Na koncu bi rada pristavila še to: Škoda, da ne plačujemo telefon od časa, mogoče bi potem imeli ljudje manj navdušenja za rabo telefona — "Nikar ne pojdi na Slovenski dan."

S. M.

Stare gore

The Arbuckle gorovje v Oklahomi spada po sodbi geologov med najstarejša v vsej Severni Ameriki.

Prišli smo s praznimi rokami, toda s kulturno in versko dediščino

(Govor g. T. Novaka na "Katoliškem dnevu" v Torontu 5. julija 1964.)

Živimo v času, v katerem stremi vsak človek za tem, da si ustvari čim boljše življenje in čim boljši položaj v družbi. Tudi mi Slovenci smo se v upanju v boljše življenje razkropili iz naše stare domovine po vsem svetu. Hočeš nočeš pa smo obenem povsod žive priče, da živi sredi Evrope majhen, toda visoko kulturni narod.

Iz domovine smo prišli s praznimi rokami, toda v srcu smo prinesli kulturno in versko dediščino naših očetov. Težak je bil začetek prvih naseljenecv, toda sedaj imamo svoje cerkve in župnije, svoja društva, folklorne in prosvetne skupine. Ta središča vrše veliko nalogo: ohranjajo nam naše običaje, našo kulturo, našo vero — in nas spominjajo, da smo še vedno katoliški Slovenci, čeprav daleč od domovine.

Toda ljudje umirajo in njihova mesta ostanejo mnogokrat prazna. Mnogi postanejo vedno bolj sebični v neugnani sli po materialnih dobrinah in porivajo ob stran vse bolj važne narodne in verske ideale. Tako vidimo, kako počasi a vztrajno odpada list za listom z narodnega drevesa. Po tej poti bomo polagoma izgubili med množico drugih številnejših narodov. Kajti bolj ko se bomo odtujali od slovenske skupnosti, manjša bo naša narodna zavest. Čim bolj se bomo odtujali od svojih verskih žarišč, tem bolj bo v nevarnosti naša vera. Temu se moramo z vsemi silami upreti. Tisti, ki more rešiti ta položaj, je mladina, ki ima zaupanje in vero v narodne in katoliške ideale.

Vsakdo hoče danes pritegniti mladino na svojo stran, ker ve, da bo le z mladino uspel. Če pogledamo v zgodovino, vidimo, da je skušal vsak diktatorski režim pridobiti mladino na svojo stran, da bi s pomočjo mladine dosegel začrtane cilje.

Tudi mi moramo vzbuditi v mladini moč, s katero bo dvignila narodne dobrine v luči katoliških idealov na čim višjo ravnen in jo potem izročila poznejšim rodovom. Kaj drugega je ohranilo slovenski narod skozi stoletja tlačanstva, kakor trdna vera v Boga in globoka narodna zavest? Koliko narodov je že izginilo s površja zemlje, ker so postali mlačni in nezavedni. Sramotno bi bilo za nas vse, če bi se že prvi rod tukaj rojenih Slovencev izneveril narodu.

Za Slovence je to eden najbolj perečih problemov. Otroci rastejo v tujem okolju in imajo tuje prijatelje. Tako se polagoma navzamejo tudi tujih idej. Za marsikatero postaja tujina nam domovina. To je do gotove mere razumljivo in niti ni obsojanja vredno. Vsekakor pa je vse obsojno vredno, ako kdo hoče zavreči vso kulturno dediščino svojih prednikov in pozabiti svojo narodno preteklost. Vsak Slovenec v tujini bi se moral na vse načine prizadevati, da mu bo ostal slovenski jezik vsaj tako ljub kot tuji. Ob vsaki priliki bi moral dokazovati pred drugimi narodi, da imamo tudi mi svojo kulturo in da smo nanjo ponosni.

Dolžnosti slovenske mladine so torej jasne: Dvigati mora narodno zavest, čuvati slovenski kulturni zaklad in trdno stati na katoliških načelih. Da pa bo to mogoče, morajo biti tudi naši

domovi res slovenski in verni. V njih naj vsak kotiček preveja slovenski duh in njih vzdusje naj bo res zrcalo našega katoliškega mišljenja. V takšnih domovih se bo mladina navzela pravega slovenskega duha in doraščala za delo v korist naroda. Toda ni dovolj samo to. Mladina se mora vključiti v katoliške organizacije, katerih je v naših slovenskih župnijah dovolj na izbiro. V teh organizacijah si bo vsak posameznik pridobil prijateljev, obenem pa se bo navajal k skupnemu delu. Tako bo tudi vez med mladino postala močnejša. Bodisi v verskih društvi, bodisi na prosvetnem polju in prav tako v športnem udejstvovanju bo delo prineslo uspeh le pod dobrim vodstvom. Zato je potrebno vnesti v same organizacije novih, požrtvovalnih moči, da bo življenje v njih zares uspešno.

Ne dopustimo, da ostane le peščica idealistov, ki se po svojih močeh trudijo, da nam ohranijo vsaj del naših kulturnih vrednot. Pristopimo jim na pomoč, da bomo složni in bomo dosegali čim boljše uspehe. Našemu zgledu bodo sledili še drugi — in tako bo mladina še nadalje spoštovala svoj jezik ter ohranjala versko in kulturno dediščino naših očetov. Takšna mladina se bo ne le resno pripravljala na življenje, marveč jo bo pri vseh njenih življenjskih borbah spremljala sladka zavest, da je prispevala svoj delež k ohranitvi naroda, njegove kulture in njegove globoke vere.

Kako sem doživljal začetek in potek komunistične revolucije doma

(Dalje)

Ves čas, pred, med ter po partizanski republiki so partizani kradli, ropali in morili tako v svoji republiki kot izven nje. Stalno so delali nočne izpade mimo italijanskih postojank ali pa kradli in požigali tik poleg Italijanov. Nikdar se niso ti nič zmenili za to. Ko je politkomisar D.O.F.V. peljal četo prilično 40 mož na Dobrovo, da so začeli šolo, so hoteli to vaški stražarji preprečiti, pa jim Italijani niso pustili nastopiti. F.V. je ukazal nanositi dovolj butar pod streho in po razredih. Butare so pokradli po okoliških hišah. Bolno učiteljico Prosenovo so prinesli ven in jo postavili tja pod drevje s posteljo vred in jo pustili tako blizu, da bi gotovo od opeklin umrla, če bi šola hotela do tal pogoreti. To se ni zgodilo, ker je za spodnje prostore zmanjkalo butar v vsej okolici. Šola je namreč velika osemrazredna, z vsemi potrebnimi pritliklinami. Zgorelo je le ostrešje in nekaj zgornjih prostorov. Vse to se je zgodilo pred očmi Italijanov.

V več krajih so čisto v bližini italijanske posadke kradli in ropali. Tako na Dobrovi, v Stranski vasi in drugod, pa niso Italijani pustili vaških stražarjev, da bi posegli vmes in reševali ljudi in imetje. Da bi se jih prednikov in pozabiti svojo narodno preteklost. Vsak Slovenec v tujini bi se moral na vse načine prizadevati, da mu bo ostal slovenski jezik vsaj tako ljub kot tuji. Ob vsaki priliki bi moral dokazovati pred drugimi narodi, da imamo tudi mi svojo kulturo in da smo nanjo ponosni.

Zopet drugič se je zbrala četa prav blizu nas, pa so korakali čez vso Dobrovo na Brezovico moral dokazovati pred drugimi narodi, da imamo tudi mi svojo kulturo in da smo nanjo ponosni. Dolžnosti slovenske mladine so torej jasne: Dvigati mora narodno zavest, čuvati slovenski kulturni zaklad in trdno stati na katoliških načelih. Da pa bo to mogoče, morajo biti tudi naši

daj za Hruševo; za vasjo v gozdu so v zemljo, v breg izkopali bunkerje za shrambo nakradnega blaga.

Tako so pokradli mnogim kmetom, nekaterim tudi po trikrat (n.pr. pri Koširjevih v Stranski vasi) razne trgovine, posameznikom itd. Ker je bilo o tem že mnogo pisanja, ne bom tu vseh navajal. Morda le nekatere še radi njih značilnosti, težko je pa iti mimo vseh pomorjenih, vendar tudi teh ne bom podrobno opisoval. Preveč tragično je to poglavlje in prežalostno dejstvo, da je bil to človek, Slovenec, da je na tak strašen in surov način ubijal. Skupaj z Italijani so partizani pobili tisti čas do začetka l. 1945 v naši občini 131 domačinov. Iz Clevelanda sta se pa udeležila naše občine padlo, pa nihče ne ve. Koliko jih je pokopanih na Klnačevem, Riharjevem, Zatrebu, ve le samo Bog.

Prišla je ženska kupovat živež za lačno družino, druga je prišla prodajat pastirčke za božične jaslice, prišel je mesar kupovat živino, prišel je starejši mož nabirati rože za zdravilne čaje itd. Vse take so pobili s topim orodjem. Pobili zato, da se ni slišalo, da se ne bi ljudje razburjali in jim očitali. Navadno je moral vsak sam koptati jamo, nato so ga pobili in vajno zasuli. In vsi tile in oni iz Zatreba niso štet v zgoraj omenjeno število, ker nihče zanj ne ve. V letu 1945 so dobili še 162 domobrancev iz naše občine, katere so po večini pobili. Le nekateri mladoletniki so bili izpuščeni domov. Torej skupno število 290.

Tisti ljudje, ki smo jih pozneje videli kot najbolj delovne in priganjaške pri komunizmu-partizanstvu, so ob času povezave Stalina in Hitlerja delali največjo propagando za Nemčijo, hvalili Hitlerja, smešili vse, kar je bilo dobrega in razkrajali vse pozitivne sile. Na vozilih in gumbnicah so nosili hitlerjeve znake, kljukasti križ, vse druge znake pa odmetavali. Ko sta se Rusija in Nemčija razšli, so pa ti ljudje takoj pokazali pravo barvo. Z vso silo so se vrgli v komunizem in partizanstvo, na vso moč so naenkrat začeli hvaliti Stalina in Rusijo, Hitlerja pa ni nihče več omenil. Vendar so držali tesne zveze z gestapovci, med katerimi je bilo polno podtaknjenih komunistov. Ti so jim pomagali prestopati mejo brez kake sitnosti ter jim pri raznih drugih podvigih pomagali, da so dosegli marsikaj, kar je bilo drugače popolnoma nemogoče. Tako je bilo v obeh vojskah vse pomešano s komunisti. Da je komunizem (izjema je sedaj baje Kitajska ... CE je res) povezan med seboj po celem svetu, nam je znano in zato se nam ni treba čuditi, da je tako lepo uspeval in se držal na površju in se še drži. Satan je pač dober organizator in taktik. Vsi ti ljudje: Slovenski komunist in partizan, nemški gestapovec in italijanski fašist, so udarjali po tej mali Sloveniji in morili doma, odvažali tisoče na otok Rab, da so tudi v tisočih umirali tam od lakote, zopet druge v Nemčijo, kjer so počasi umirali ali pa izgorevali v strašnih krematorijih. Koliko so ti reveži pretrpeli!

Obsežna dežela

Iran ali Perzija, kot smo to deželo nekdaj imenovali, je po površini trikrat večji od Francije.

— Več ljudi ima v naši deželi svoj lastni dom kot kjerkoli drugod na svetu.

Zadnje tedne so imeli mnogi našim značaju. Vendar tako tiho, skrito premagovanje veliko doprineše k boljšemu sožitju med nami, kakor trebljenje in ruvanje parobkov daje Slovenskemu letovišču vedno lepše lice.

Že več mesecev smo napovedovali nove orgle za cerkev Brezmadežne. V začetku avgusta nas je pa kompanija, ki je orgle izdelovala, presenetila. Skoraj dva meseca prej, kot je bilo v pogodbi, jih je izdelala in jih je do 8. avgusta že postavila na koro v cerkvi. Povabili smo preč. g. Armstronga in preč. g. Somerville-a, glavna strokovnjaka cerkvene glasbe v torontski nadškofiji, da sta prišla orgle preizkusiti. Bila sta z njimi zadovoljna in sta priznala, da so orgle vredne svoje cene. Dali smo namreč zanje \$8.800. Ko so orgle pod spretnimi prsti preč. g. Somerville-a mogočno donele po cerkvi, sem se spomnil, kako lepo bi bilo, ko bi jih bili že imeli na novi maši preč. g. J. Plevnika, S.J. Že tako so bili clevelandski Slovenci polni pohvale nad petjem našega pevskega zbora, ki je pel na novi maši. Kako zelo bi bilo prišlo šele do izraza njihovo petje ob spremljavi teh novih orgel. Kakor nas je kompanija Les Orgues O. Jacques iz Montreala veselo presenetila, ko nam je tako hitro naredila orgle, nas je pa obenem spravila tudi v zadrego. Računali smo, da jih bomo postavili na kor v začetku oktobra in do takrat zbrali tudi potrebni denar in pripravili pevski zbor na slovesno blagoslovitev orgel. Slovesno blagoslovitev smo pač brez težave odložili na zadnji teden v septembru, ker sedaj pevski zbor počiva. Zahtevano vsoto denarja je pa treba plačati. Le s težavo smo pregovorili kompanijo O. Jacques da bo za \$3.000 še počakala do oktobra, a nam za to vsoto teko obresti od 10. avgusta dalje. Zato smo na hitro rokko izvedli med župljani prostovoljno nabirko za orgle in so se mnogi kar velikodušno odzvali. Zelo bomo hvaležni vsakemu, ki bo še kaj prispeval za nove orgle. Imena darovalcev izven župnije Brezmadežne bomo objavili ob drugi priliki. Če bi bil kdo pripravljen poslati še kak dar za orgle, naj pošlje na: Janez Kopač, C.M., 225 Brown's Line, Toronto 14, Ont., Canada.

Skavtska skupina "volčičev" je taborila na Slovenskem letovišču zadnji teden v juliju pod skrbnim vodstvom svojega voditelja g. Blaža Potočnika. Skavti so imeli cel teden lepo vreme in so dneve v lepi prirodi dobro izrabili. V prostem času so najrajši stikali za živalmi, lovili žabe in travnate kače, jih devali v steklenice ter opazovali, kako kače jedo žabe. Raznobarvne metulje so pa devali v posebne škatle. Tudi skavti iz župnije Marije Pomagaj so taborili na Slovenskem letovišču in so imeli ves čas prav lepo vreme. Sicer pa skozi ves julij in avgust tabore na Slovenskem letovišču posamezne družine iz obeh slovenskih župnij. Največ se zabavajo z balinanjem, sončenjem in kopanjem. Nekateri se pa lotijo tudi čiščenja še neočiščenih delov letovišča. Letos so se spravili zlasti nad parobke. Kar lepo število so jih izruvali s koreninami. Tved. To je silno težavno delo podobno trganju korenin, ki jih imajo globoko v nas sedmeri poglaviti gredi, zlasti greh napa. Človek že misli, da je izkoreninil iz sebe korenine teh grehov, pa prav tedaj, ko resno preiskuje svojo notranjost, zapazi, da še ni iztrgal iz sebe teh korenin, iz katerih vedno znova poženejo gredi. Tako je bilo tudi s koreninami teh parobkov. Ko ga začneš ruvati, se ti zdi, da bo kar gladko šlo. Ko ga pa obkoplješ, šele vidiš, s koliko koreninami še trdno tiči v zemlji. To najbolje vedo tisti, ki so se z ruvanjem parobkov mučili. To delo zahteva veliko truda, ko je pa storjeno, je malo videti. Kdor ne hodi redno na Slovensko letovišče, se zapazil ne bo, da je sedaj na tistem mestu lepo zravnana zemlja, na katerem je preje molil iz nje parobek in delal mimohodečim napotje. Tako je tudi z odstranjevanjem naših grešnih navad. Truda in naporov je veliko, preden jih odstranimo, ljudje pa le malo zapazijo spremembo na

našem značaju. Vendar tako tiho, skrito premagovanje veliko doprineše k boljšemu sožitju med nami, kakor trebljenje in ruvanje parobkov daje Slovenskemu letovišču vedno lepše lice.

Že več mesecev smo napovedovali nove orgle za cerkev Brezmadežne. V začetku avgusta nas je pa kompanija, ki je orgle izdelovala, presenetila. Skoraj dva meseca prej, kot je bilo v pogodbi, jih je izdelala in jih je do 8. avgusta že postavila na koro v cerkvi. Povabili smo preč. g. Armstronga in preč. g. Somerville-a, glavna strokovnjaka cerkvene glasbe v torontski nadškofiji, da sta prišla orgle preizkusiti. Bila sta z njimi zadovoljna in sta priznala, da so orgle vredne svoje cene. Dali smo namreč zanje \$8.800. Ko so orgle pod spretnimi prsti preč. g. Somerville-a mogočno donele po cerkvi, sem se spomnil, kako lepo bi bilo, ko bi jih bili že imeli na novi maši preč. g. J. Plevnika, S.J. Že tako so bili clevelandski Slovenci polni pohvale nad petjem našega pevskega zbora, ki je pel na novi maši. Kako zelo bi bilo prišlo šele do izraza njihovo petje ob spremljavi teh novih orgel. Kakor nas je kompanija Les Orgues O. Jacques iz Montreala veselo presenetila, ko nam je tako hitro naredila orgle, nas je pa obenem spravila tudi v zadrego. Računali smo, da jih bomo postavili na kor v začetku oktobra in do takrat zbrali tudi potrebni denar in pripravili pevski zbor na slovesno blagoslovitev orgel. Slovesno blagoslovitev smo pač brez težave odložili na zadnji teden v septembru, ker sedaj pevski zbor počiva. Zahtevano vsoto denarja je pa treba plačati. Le s težavo smo pregovorili kompanijo O. Jacques da bo za \$3.000 še počakala do oktobra, a nam za to vsoto teko obresti od 10. avgusta dalje. Zato smo na hitro rokko izvedli med župljani prostovoljno nabirko za orgle in so se mnogi kar velikodušno odzvali. Zelo bomo hvaležni vsakemu, ki bo še kaj prispeval za nove orgle. Imena darovalcev izven župnije Brezmadežne bomo objavili ob drugi priliki. Če bi bil kdo pripravljen poslati še kak dar za orgle, naj pošlje na: Janez Kopač, C.M., 225 Brown's Line, Toronto 14, Ont., Canada.

Ženske dobijo delo

Gospodinja

Iščemo gospodinjino, ki bi tu živela; 2 otroka, 10 in 12 let stara. Kličite RE 1-1912.

(161)

MALI OGLASI

Nottingham okolica

Popolnoma prenovljena hiša, 3 spalnice, dvojna garaža, veliko ograjeno dvorišče; prijazni sosedje; lastnik pomaga financirati. Kličite IV 6-3177.

(160)

Kupim peč

Rad bi kupil peč za gretje sob. Kdor bi imel, naj pokliče HE 1-5397.

—(159)

Naprodaj

Hiša, 6-6 blizu sv. Vida, plinski furnez. Kličite HE 1-8523.

—(163)

Naprodaj

2 hiši, bungalow tipa, v dobrem stanju, v fari Marije Vnebovzete. \$17.900.

Endružinska lesena bungalow hiša, 2 spalnice in kopalnica spodaj, 1 spalnica in stranišče zgoraj; dvojna garaža, lep lot, v Euclidu \$21.900.

LAKELAND REALTY CO.

KE 1-6681 IV 1-8088

KE 1-3652 (18, 21 avg.)

Grupna polovanja

z ladjo ali avionom:

• **BOZIC:** New York - Ljubljana in nazaj z Islandic, novi avioni, kombinirano avion do Luxemburga, potem vlak; 12. dec. do 5. jan. US \$369.-

• **Ladijska potovanja** od US \$320 naprej v obe smeri.

• **Ljubljana - Toronto** \$270.20 cena za imigrante.

• **Pošiljke denarja**, bankovci, potni listi in vizumi, notarski posli, prodaja kovčkov.

WORLD TRAVEL SERVICE LTD.

258 College Street

Toronto 2 b, Ont.

WA 3-4868 WA 3-4261

Pierre Benoit:

VELIKI JEZ

ROMAN IZ IRSKE

se pojavili pred menoj. Po nekaj kratkih besedah sta me oba moža odpeljala ali bolje odvedla v neki prazen oddelek. Eden je vstopil z menoj. Po vsem tem se nisem bal ničesar več.

Srce mi je burno bilo, ko sem potegnil za staro zarjavelo kljuko, o kateri je govoril gospod Ralph. Dve neskončno dolgi minuti sta pretekli. Težko so se odprla težka vrata.

"Gospa Mac Gregorjeva, ali ne?"

Majhna stara mamica je stala pred menoj. Njene oči so me gledale strahoma in vprašujoče. To je bilo dvoje blede-modrih oči, skoraj tako bledih kot nebo, po katerem so se mogočno podili beli oblaki.

"Od vašega sina Ralpa prihajam. Živi in prost je."

Sklenila je roke na prsih. "Od Ralpa? Ah, vstopite, prosim, gospod."

Z zamolklim šumom je zopet zaprla vrata za menoj. "Pridite, gospod, pridite."

Šla sva prek dvorišča, ki ga je obdajal velikanski siv zid. Poleg velikega, toda starega

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

WHEATON BY OWNER — 4 Bedroom Ranch, 2 car garage, new gas furnace, Close to schls. & shopping. \$16,500. 653-3581. (161)

2700 NORTH — 1300 WEST, By Owner: 2½ Story Frame Bldg., 4-4's, full bsmt., 2 car gar., modern appliances, 4 spare heaters & 4 hot water htrs. Priced to sell at \$17,500. 588-6992. (161)

MOUNT PROSPECT — BY OWNER. — 3 Bedrm. Split-level, 1½ baths, fin. rec. rm., enclos. patio, S/S, Crptg., htd. gar. Approx. ¼ acre. \$27,900. — CL 5-7964. (159)

MORGAN PARK — 2 lge Homes. Corner lots, lge yards, ideal for lge families. 9 rms., 4 bdrms., gas H.W. heat, full bsmt. Priced for qk. Sale. 1 blk. R.I. R.R. Call at 11044 S. Esmond. 1900 W. HI 5-0327. (161)

FRANKLIN PARK
New deluxe 4 Apt. and 6 Room Apt. Open 2-5 Sunday.
Corner Ruby & Belmont NA 5-7298
(161)

BROOKFIELD — BY OWNER. 5 Room Bungalow; carpeting, cabinet kitchen, bsmt., gas heat, garage. Low taxes. \$16,500. Convenient to everything. Call 485-8734 (161)

HELP WANTED

NURSES AIDES AND ORDERLIES
Good starting salary. Profit sharing. Paid vacations. 5 day week. Stay or Go. Evanston Convalescent Center. Mr. Brown or Mrs. Natalie. UN 9-1300
(161)

MALE HELP

CUTTING TOOL MANUFACTURER

- has several openings for experienced
- SURFACE GRINDERS
 - MILLING MACHINE OPERATORS
 - BRIDGEPORT OPERATORS

Steady employment with top wages and fringe benefits
Apply, write or wire:

MODCO TOOLS
21100 COOLIDGE HIGHWAY
OAK PARK, MICHIGAN

(161)

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

NORTHERN ILLINOIS MOST MODERN MARINA ON BEAUTIFUL CHAIN O LAKES

380 ft. on Hwy. frontage. Approx. 20 acres. Leading franchises. Modern show room and Coffee shop. Owners modern 6 room home included. Potential unlimited. \$350,000 plus inventory. Call Antioch 395-2201. (159)

GROCERY — Meats, Fruits and Vegetables. 45 hours a week. Gross \$125,000. Apt. in rear. Only store in small town. Call JU 4-9570. (159)

RESTAURANT — TRUCK STOP in Addison. Owner. Well established. Must sell due to illness. 543-9873. (159)

GROCERY & MEAT MARKET
Self-service. N.W. side, exc. location. No competition. Priced for Quick Sale at \$13,500. Aft. 7. AR 6-6786. (161)

REAL ESTATE FOR SALE

2236 N. LeClaire — 5 Room expandable, Oil heat, Forced air. Lot 30x125, large living room and dining room. W/W crptg. Very low taxes. 1 Blk. to schools, churches, transportation. \$19,500. PH. 763-1527. (160)

"Iz Belfasta so prišli gospodje z vojniki in s policijo. En dan so ostali tukaj in preskali grad. Odšli so in vzeli velik kovčeg, poln papirjev. Nič ne poškodovanega."

"Ali ste sami tu, gospa Mac Gregor?"

"Da."

Po kratkem presledku sem nadaljeval:

"Ralph mi je dejal, da boste tako prijazni in mi boste pokazali grad. Groficio Antio po sem poznal, ko je bila še prav majhna. Večkrat mi je pripovedovala o Dunmuru. Zelo bi me veselilo..."

"Zelo rada vse, kar želite."

Pograbila je šop ključev, ki so ji viseli ob pasu.

"Ralph mi je tudi rekel," sem dejal smeje se, "naj vas prosim, da bi smel obedovati z vami."

Sklenila je roki.

"Ah, oprostite, prosim, gospod. Poglejte, stara, uboga žena sem, ki zaradi zadnjih dogodkov še teže misli. Vse mi morate povedati."

To je bil edini sij v njenih očeh, ki sem ga opazil ves dan. "Ralph," je dejala, "misli na vse. On vedno misli na vse."

Ponudila mi je sveženj ključev. Ko sem jih iz vijudnosti odklonil, je z gniljivo preprostostjo dejala:

"Ah, gospodje iz Belfasta so mi jih vzeli sami. Mislim, da ima prijatelj mojega sina tu vsaj toliko pravic kakor angleška policija."

Vso uro sem hodil po gradu. Moji koraki so odmevali po stopnicah in po zapuščenih hodnikih. Ko sem prišel v drugo nadstropje, sem odprl okno in se naslonil ven. Morje se je širilo pred menoj, kolikor daleč je segalo oko. To je bilo pomladno morje nežne, vijoličaste barve.

Zopet sem zaprl okno. Neizrečeno ginjen sem začel odpirati vrata. Bili so vedno isti prostori, slavnostni kot kapele, katerih strogost je bila še poudarjena s hrastovimi obložki. Na stenah so viseli portreti. Dolga vrsta plemenit-

šev, ki so skozi stoletja vodili tragično borbo proti Angležem. Ogledala, v katerih sem se od daleč opazil, so še povečala fantastične razdalje teh dvoran. To stanovanje, v katerem komaj dve leti nihče ne stanuje, napravlja vtis, kot da bi bilo že stoletja neobljudeno.

Nenadoma sem se stresel, ko sem odprl neka vrata. Vstopil sem v Antiopino spalnico. O tem nisem dvomil.

Obrnil sem se naravnost k omarici iz rožnatega lesa. Na omarici so stale fotografije v zastarelih okvirih. Bile so Antiopine slike iz otroških let. Na eni izmed fotografij je bila v kratkem krilu in v bluzi z mornariškim ovratnikom. Vzel sem sliko iz okvira; na hrbtni strani slike sem prebral ime fotografa in naslov: "Grande rue, Aix-les-Bains leta 1894."

Potisnil sem tenko sliko v svojo listnico in tiho, po prstih zapustil sobo.

Na stopnišču sem zaslišal lahne korake. Bila je mamica, kdo drugi sploh ne bi mogel biti. Toda kakšno neugodno občutje se me je polastilo! Pomiril sem se šele, ko sem jo videl na stopnicah in videl, da gre proti meni.

"Kosilo je pripravljeno," je dejala.

Obedoval sem sam v veliki jedilnici, kjer mi je pogrnila, čeprav sem se upiral. Z belim vinom napolnjena časa iz kristala in srebra je metala svoje rožnate in pestre sence na namizni prt. Hitro sem pojedel in se potrudil, da sem udušil vsak ropot jedilnega orodja, katerega sem uporabljal.

"Sedaj," je dejala mamica, "ali hočete iti za menoj, prosim."

Ubogal sem. Šla sva na pokopališče. Odprla je vrata in se umaknila, da bi me pustila naprej. Opazil sem, da je imela v roki šopek rož.

"Saj niste hudi, da vas vodim sem," je rekla.

Šla sva po skalnati poti, ki se je vila ob vznožju gradu Dunmore. Na drugi strani te poti je bilo šest čevljev visoko zidovje. Na sredi so bila že-

lezna vrata s križem.

Ralphova mati je potisnila vrata, ki so se škripaje odprla. Na škripanje je odgovoril zbor hripavih glasov. Vrtoglavo so

V najem

Tri neopremljene sobe, krasno dekorirane, oddamo 1 ali 2 zanesljivim, treznem osebam. — Vprašajte na 1176 E. 61 St., spredaj. \$36.00 (xTu-Fr)

ZULICH
INSURANCE
AGENCY

18115 Neff Rd. - IV 1-4221
Cleveland 19, Ohio

V BLAG SPOMIN
PETE OBLETNICE SMRTI NASEGA LJUBLJENEGA SOPROGA,
OČETA IN STAREGA OČETA

Frank Germ

ki je umrl 18. avgusta 1959.

Pet let je že preteklo, odkar si nas zapustil Ti. Smrt Ti vzela je življenje, končala Tvoje je trpljenje. Sladko spi in se spoji pri Bogu v rajski večnosti!

Tvoji žalujoči:

MARY, soproga
ANTHONY in FRANK, sinova
snahe, vnuki in vnukinje
OSTALO SORODSTVO

Cleveland, O., 18. avgusta 1964.

1877-1964

Naznanilo in Zahvala

Tužnih src naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je dne 17. julija 1964 izdihnila svojo blago dušo naša preljuba mati

Marian Brodnik

Pokojna je bila rojena leta 1877 v Drandulu na Končevskem, Slovenija, Jugoslavija. Tam žaluje za njo njen brat Frank s svojo družino, v Johnstown City pa brat Joseph Klemencic s svojo družino. V Ameriko je prišla pred 65 leti.

Pokopali smo jo dne 21. julija 1964. Iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda smo jo v pogrebnem sprevodu prepeljali v cerkev sv. Vida od tam pa na pokopališče Kalvarija, kjer smo zemske ostanke položili k poslednjemu počitku.

Iskreno se zahvalimo Rt. Rev. Msgr. Louis Bazniku, ki je daroval slovesno pogrebno sv. mašo za pokojno in opravil cerkvene pogrebne obrede v pogrebnem zavodu in na pokopališču. Istotako iskrena hvala njemu in Rev. Raymond Hobartu za obiske med boleznijo na domu in za podelitev svetih zakramentov in tolažil svete vere.

Najlepša hvala društvu sv. Janeza Krstnika št. 37 ABZ in društvu Danica št. 11 SDZ, ki sta lepo počastili svojo pokojno članico z molitvijo sv. rožnega venca ob krsti in z ganljivimi poslovnimi govori svojih zastopnikov, Mrs. Kodric in Mr. Frank Hacc.

Naj prejme našo toplo zahvalo Zakrajškov pogrebni zavod, ki nam je ljubeznivo oskrbel vse pogrebne priprave in odlično vodil pogrebni spreved.

Bog povrni in prisrčna hvala vsem, ki so darovali za sv. maše in za druge dobre

Ljubljeni mami naj Gospod, ki nam jo je dal in vzel, podeli večni mir in srečo med izvoljenimi.

Vi v zborih nebeških prepevajte slavo, mi v sveti ljubezni smo z Vami vsak čas, kjer Stvarnik je Vaše neskončno plačilo, tja s svojo priprošnjo vodite še nas.

Žalujoči:

hčere: ELLA HOCEVAR, OLGA LEJCA, STEFI CHOS in SOFI TARACH

sinova JOE in FRANK s svojimi družinami in drugi sorodniki.

Cleveland, 18. avgusta 1964.

okoli naju letali galebi.

Prispela sva na kraj pokoja; grob je bil vsekani na vrhu skale. Na treh straneh se je širila modra in bela neizmer- nost neba in morja, za nama pa se je v obrisih dvigalo mo-

gočno grajsko zidovje.

Na tem kraju miru sta bili dve vrsti kamnitih plošč kot kaka velika igralska deska za domino.

"Grobovi Njihovih Visokosti," je dejala mamica,

MULLALLY FUNERAL HOME

ZRAČEVALNI SISTEM AMBULANČNA POSLUGA
POGREBI VSAKIH CEN
365 East 156th Street KEnmore 1-9411

70 - LET - 70

nudi KSKJ ljubeznivo bratsko pomoč svojim članom in članicam, vdovam in sirotam, v slučaju bolezni, nesreče ali smrti.

AMERIŠKA
KATOLIŠKA

SLOVENSKA
JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki.

Premoženje: \$15,100,000.00
Število certifikatov: 47,500

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši, poštenu in nadsolventni podporni organizaciji —

AMERIŠKI SLOVENSKI KATOLISKI JEDNOTI

kjer se lahko zavarujete za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K.S.K.J. sprejema pod svoje okrilje moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta.

K.S.K.J. izdaja najmodernejšo vrsto certifikate za odrasle in mladino od \$500.00 do \$15,000.00.

K.S.K.J. nudi zavarovalnino za onemoglost, poškodbo in operacijo do vsote \$400.00 za članstvo mladinskega in odraslega oddelka.

Ako še nisi član ali članica te mogočne bratske katoliške podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj — bolje danes kot jutri!

STARŠI, VPISITE SVOJE OTROKE V KSKJ!

Za pojasnila o zavarovalnini vprašajte tajnike ali tajnice krajevnih društev KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD K.S.K.J.
351-353 No. Chicago St. Joliet, Illinois

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

PRI RAZVEDRILU — Na sliki vidimo švedskega prestolonaslednika princa Karla Gustava v času odmora med telesno vzgojo na visoki šoli v Sigtuni na Švedskem s tovariši (v sredi).